

Jeg vil dernæst tillade mig at gøre nogle politiske Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) holdt forleden som Fører for sit Parti en stor Tale, og jeg fik ud af Talen, at Hovedsagen deri var urokkeligt at fastslaa, at dette Ministerium var et Overgangsministerium, og at dets Dage ere talte, naar vi komme forbi Valget. Foredraget angav, at det ærede Medlems og Meningsfællers Bestræbelser navnlig skulle rettes mod at fortrænge dette Ministerium. Det passer ogsaa godt nok med, hvad vi have læst i Bladene, at det var d'Herrers fornemste og væsentligste Formaal for Øjeblikket. Dette er maaske, naar det kommer til Stykket, Partiets egentlige Program. Det kunde maaske have sparet de to andre Programmer og holdt sig til det sidstnævnte. Jeg mener, det er godt, at det siges saa aabent og ligefremt, at alle i Landet ere klare over, hvad d'Herrer ville. Derimod er jeg ikke saa sikker paa, at det er klogt for Partiet selv. Jeg har nogen Forventning og Tro til, at det kan komme til at gaa saaledes, at Landets Venstre trindt om, til Overraskelse baade for dette Parti og maaske ogsaa for andre Partier, kan rejse sig til enigt Værn, netop om dette Ministerium, fordi man vil kunne se og forstaa, at dette Ministerium er bedre end noget tidligere Ministerium, vi have haft, og at det ogsaa er bedre end det Ministerium, vi have Udsigt til at faa efter dette. Man vil kunne forstaa, at dette Ministerium har Føling med Folket og staar det nær, at det kender Menigmands Tarv og Trang. Derfor kunde det godt være, at et kommende Valg kunde faa et helt andet Udfald, end det ærede Medlem tænker.

Det er saa moderne fra radikal Side — ja, jeg mener ikke, at Medlemmer af dette Parti ere mere radikale end os andre, naar vi tage Ordet radikal i Betydning af frisindet — at tale ilde om og gøre Nar af dette at have Tillid. Men Landbovenstre, vi Bønder, ere saa lidt „moderne“, saa lidt „kulturelle“ og saa konservative, vil jeg sige, i god Forstand, at vi fremdeles ville spørge om, hvorvidt en Mand ved sin Fortid og Personlighed har gjort sig værdig til Tillid, før vi støtte ham. Men har han gjort det, har han gjort et trofast Arbejde for os og vor Sag, støtte vi ham og slippe ham ikke, fordi der raabes „Forræder“ efter ham. Saa ville vi først se Kendsgerninger. Saaledes er det Skik hos os ude paa Landet, naar vi vælge Tillidsmænd, men saadanne Kendsgernin-

ger har man ikke fra den Side at komme med. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) har ganske Ret, naar han lyser efter disse Kendsgerninger. Thi hvis de havde eksisteret, vilde de være komne frem i den forløbne Sommer.

Det er derfor ogsaa et generende Spørgsmaal, der møder Tilhængere af det ny Parti, naar der spørges: Hvilket Ministerium faa vi efter dette? Hvor gerne end maaske det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) vil rejse sig i sin fulde Højde, slaa sig for Brystet og sige: Vi ere parate, saa gør han det ikke, fordi hele Landet vil smile ad ham. Jeg ser saaledes paa det ærede Medlems Tale om den stolte Krigslykke og om, at de nok skulde vide at hævde dem ved Valgene o. s. v., at det gaar i Retning af Praleri. Hvis dette Parti kan komme vel over Valget og beholde sit nuværende Tal, skal det ærede Medlem takke Gud, havde jeg nær sagt, men det skal jeg ikke sige, for ikke at forarge det ærede Medlem, men Socialdemokraterne, der absolut ere dem, der raade for den Ting. At stille i Udsigt ude i Befolkningen et Ministerium, der støttede sig til 3—4 forskellige Partier, gør sig ikke der. Der forstaa man godt, at et saadant Ministerium vilde være ude af Stand til at gennemføre demokratiske Reforme med den Forfatning, vi have. Der er ingen, der ønsker inderligere end jeg, at vi havde staaet ved Junigrundlovens Landsting, for saa havde Forholdet været et ganske andet, men man maa tage i Betænkning den Forfatning, vi have, de Vilkaar, vi have at arbejde under.

Det ærede Medlem for Ringsted udtalte paa Landsmødet — efter det offentlige Referat — nok saa flot: „Om saa Ministeriet J. C. Christensen gaar i Dag, vil det være muligt at samle et Folketingsflertal om et virkeligt Venstreministerium. Mange af dem, der tilhøre det nuværende knappe Regeringsflertal, ville være glade ved Forandringen“. Ved et „virkeligt“ Venstreministerium forstaaer det ærede Medlem selvfølgelig et Ministerium, der er udgaaet af hans Parti, men deraf følger saa, at 45 af Venstrereformpartiet skulde være rede til at støtte et Ministerium, der hed Zahle-Rørdam-Slengerik. Man kunde sige: Saa naiv er det ærede Medlem; men det passer ikke, jeg vil sige: Saa lidt Respekt har det ærede Medlem for det berømte Landsmøde, at han tør byde det disse Udtalelser. Det synes, som om man fra mange Sider rotter sig sammen for at ødelægge denne Regering og Regeringspartiet. Det lyder fra Partiernes Hovedorganer: „Poli-